

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 7. november 2024
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Signe Hovmøller Ellemose
Sagsnr.: 2024-13740
Dok.: 3486666

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om skifte af dødsboer, arveloven og databeskyttelsesloven (Forhøjelse af antallet af dommere, revision af reglerne om Advokatsamfundets organer, udvidelse af adgangen til at opnå møderet for landsret, værgers betaling af sagsomkostninger, digital behandling af sager om skifte af dødsboer og ophævelse af krav om tilladelse fra Datatilsynet til visse behandlinger) (L 22)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om skifte af dødsboer, arveloven og databeskyttelsesloven (Forhøjelse af antallet af dommere, revision af reglerne om Advokatsamfundets organer, udvidelse af adgangen til at opnå møderet for landsret, værgers betaling af sagsomkostninger, digital behandling af sager om skifte af dødsboer og ophævelse af krav om tilladelse fra Datatilsynet til visse behandlinger) (L 22), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. oktober 2024.

Peter Hummelgaard

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om skifte af dødsboer, arveloven og databeskyttelsesloven (Forhøjelse af antallet af dommere, revision af reglerne om Advokatsamfundets organer, udvidelse af adgangen til at opnå møderet for landsret, værgers betaling af sagsomkostninger, digital behandling af sager om skifte af dødsboer og ophævelse af krav om tilladelse fra Datatilsynet til visse behandlinger) (L 22):

”Ministeren skriver i lovforslaget, at de forhold, der betingede, at man indførte et tilladelseskrav i sin tid for de nævnte registre, ikke længere er til stede. Dette begrundes dog ikke yderligere, så vil ministeren redegøre for, hvorfor dette ikke længere er tilfældet, samt hvad der har ændret sig, siden det nu kan undværes?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at tilladelseskravet i databeskyttelseslovens § 26 i vid udstrækning er en videreførelse af den dagældende persondatalovs § 50, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 68 som fremsat, side 195-196. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at reglen i den dagældende persondatalovs § 50 delvist svarer til de dagældende bestemmelser i registerlovens § 3, stk. 6 og § 8, dog således at der med persondatalovens § 50 blev fremsat en egentlig tilladelsesordning i modsætning til den daværende anmeldelsesordning, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 4099. Databeskyttelseslovens § 26 stammer således delvist helt tilbage til registerloven fra 1978. Det er Justitsministeriets opfattelse, at videreførelsen af den nuværende § 26 til en vis grad er begrundet i historiske hensyn, og at de hensyn ikke på samme måde gør sig gældende i dag.

En ophævelse af tilladelsesordningen i § 26, stk. 1, er desuden i forlængelse af den generelle risikobaserede tilgang, som følger af databeskyttelsesforordningen, der afskaffede databeskyttelsesdirektivets – og dermed persondatalovens – generelle forpligtelse til i mange tilfælde at anmelde behandlingen af personoplysninger til tilsynsmyndighederne.